

Børn, som bør undergives et offentligt Tilflyn, naar der af vedkommende Dyrighed — det er jo her Politiet — findes tilstrækkelig Anledning dertil, det er de Børn, som Folk have antaget som deres egne. Det er nemlig et Forhold, som ingenlunde altid opstaar, fordi de Vedkommende savne et Barn og derfor have ønsket at antage et som deres eget og kun gjøre det i den Hensigt at opdrage og opfostre det paa fuldkommen forsvaerlig og god Maade, tværtimod det sker ikke saa sjældent imod Vederlag af en Pengesum een Gang for alle og kun af Hensyn til denne, og et Barn, der paa denne Maade er blevet antaget af fremmede Forældre, kan ofte være meget ilde faren. Det kan blive behandlet paa aldeles uforsvaerlig Maade, uden at Nogen lægger Mærke til det, idet de rigtige Forældre, som have ydet Pengesummen, ofte have gjort det for at blive Omsorgen for Barnet kvit og nu undskyldes sig med, at der jo er draget Omsorg for Barnet, idet Andre have antaget sig det som deres eget. Jeg har selv oplevet et Exempel paa, hvor skammelig et saadant Barn er blevet behandlet, saa at det blev et svækket og ubrugeligt Menneske for hele sin Levetid, og jeg er overbevist om, at det ikke er noget enestaende Exempel. I det Tilfælde, jeg her sigter til, var det Politiet, som blev gjort opmærksom paa Sagen og tog Barnet fra de Forældre, som havde antaget det, og det kan altsaa ganske vist ogsaa nu gjøre det, men det er godt, synes jeg, og det har Udvalget ogsaa været enig med mig i, at der i Lovens findes en Bestemmelse om disse Børn, saa at Politiet er opfordret til allevegne, hvor det mærker, at et saadant Barn behandles ilde, at forlange det sat under det almindelige Tilflyn, som andre Pleiebørn ere undergivne. Vi foreslaa derfor en Bestemmelse herom føjet til § 6, og forsaavidt man gaar ind derpaa, have vi troet, det var rigtigere at flytte Bestemmelsen om Undtagelsen, der gjøres for de af Fattigvæsenet i Kjøbenhavn forføjede Pleiebørn, ned i en ny § 7. Vi have endvidere ment, at denne Undtagelsesbestemmelse ingen Skade vilde kunne have af, at der blev tilføjet et „indtil videre“, idet Bestemmelsen nemlig væsentlig er foranlediget ved den ganske udmærkede Omsorg, som Kjøbenhavns Fattigvæsen under dets nuværende Bestyrelse drager for sine Pleiebørn, og det jo ikke er givet, at denne almindelige priselige Omhu for Pleiebørnene altid i Fremtiden vil blive forsat, og saa vil der ogsaa i denne Bestemmelse „indtil videre“ være en Opfordring til Lovgivningsmagten til at flette denne Undtagelse ud. — Det ærede Mændretal har foreslaaet at tilføje en ny § 10,

som gaar ud paa, at indsætte en Revisionsbestemmelse, der skal træde i Kraft om 5 Aar, saaledes at Lovens Gyldighed ikke skal være længere end til 1ste April 1893, og Revisionen skal foregaa senest i den næstforegaaende Rigsdagssamling. Naar Flertallet ikke har tiltraadt denne Bestemmelse, er det, fordi Erfaringen har lært os, at disse Revisionsbestemmelser i det Hele ikke respekteres meget, hverken af Rigsdagen eller Regeringen, og Revisionsrifterne meget hyppig overstrides, som om de slet ikke vare tilstede. Men det er ogsaa den eneste Indvending, vi have imod denne Bestemmelse, og forsaavidt Forslagsstillerne ved dennes Indsættelse maatte mene at kunne skaffe Lovforslaget en hurtigere og lettere Fremme, skal jeg for mit Vedkommende ikke have Noget imod at gaa ind paa den, og jeg vil antage, at mine ærede Kolleger ere omtrent af samme Mening. — Jeg har ikke at tilføje Videre til Lovforslaget, og jeg skal anbefale de af Udvalget stillede Vædringsforslag.

N. Hansen: Da den ærede Ordfører har udtalt sig temmelig udførlig og Lovforslaget er en gammel Bekendt, skal jeg indskrænke mig til et Par ganske saa Bemærkninger. — I Lovforslagets § 3 staar, at Synet skal bestaa af „Mænd eller Kvinder“. I Folkethinget forandredes det til „Kvinder eller Mænd“. Der er gjort opmærksom paa dette Punkt i Udvalget, men det fandt ingen Sympathi, og jeg tillægger det heller ingen Vægt, idet jeg gaar ud fra, at naar man stønner, at Kvinder i første Række bør vælges som Tilflynshavende, vil man nok finde dem, selv om de staa anførte bag efter Mændene. — Det sidste Stykke af § 6, som er omtalt af den ærede Ordfører, er jo noget Nytt, der ikke, forsaavidt jeg veed, har været fremme til Forhandling ved Lovforslagets tidligere Behandling. Men jeg tror, at det er en god Bestemmelse, fordi man ved den vil kunne komme til at udrette noget Godt overfor saadanne Børn, som Folk antage sig som deres egne, og som kunne blive behandlet ilde, hvad der ogsaa er anført af den ærede Ordfører. Jeg antager, at det er den høitærede Justitsministers Mening, hvad der ogsaa er Udvalgets Mening, at denne Bestemmelse skal kunne anvendes overalt, uden Hensyn til, om Tilflynnet bliver ført efter en Sundhedsvedtægt eller efter dette Lovforslag. — Den nye § 7 er jo omtrent af samme Indhold som Lovforslagets § 6 første Stykke, idet der begge Steder omhandles, at Kjøbenhavns Fattigvæsens Pleiebørn ikke skulle komme ind under denne Lovs Bestemmelser. I den nye Paragraf er der, som der ogsaa